

prima instanță: S.Procopciuc
instanța de apel: L.Popova, M.Moraru, Sv.Caitaz

dosarul nr. 2ra-2153/14

Î N C H E I E R E

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Turuta Vasile, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Turuta Vasile împotriva Uniunii conducătorilor auto Orhei privind încasarea salariului, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, prin care s-a respins apelul declarat de Turuta Vasile și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Orhei din 02 decembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 19 aprilie 2013 Turuta Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii conducătorilor auto Orhei privind încasarea salariului, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza ordinului nr. 7 din 01.07.2007 a fost angajat prin cumul în calitate de profesor de instruire teoretică la Uniunea conducătorilor auto, filiala Orhei cu tariful de 18 lei pe oră.

Potrivit contractului individual de muncă din 02.07.2007, urma să lucreze doar 40 ore pe săptămînă, iar la indicația administrației a lucrat cu două grupe de cursanți, pentru a se conforma situației acestora - pînă la masă și după masă, în zile de sîmbătă, duminică și sărbători, fapt care nu a fost luat în considerație de către administrație.

Menționează reclamantul că în anul 2009 administrația contrar art.68 Codul muncii a introdus unilateral modificări în contractul individual de muncă, reducînd remunerația pentru o oră de instruire de la 18 lei la 12 lei. În anul 2010 aflîndu-se în concediul ordinar de odihnă, a fost rechemat din concediu și forțat să semneze o

cerere prin care ar fi solicitat să i se rețină lunar câte 300 lei pentru necesitățile instituției, în caz contrar fiind amenințat că va fi lipsit de postul de lucru.

Indică reclamantul că în urma abuzului de serviciu aplicat din partea directorului Doagă B., au fost însușite rechizitele de instruire procurate din banii săi - 5 placarde planșete a câte 200 lei fiecare, trusă medicală - 375 lei, 2 discuri - a câte 50 lei fiecare, suport DVD - 200 lei, valoarea totală de 1 675 lei. Pe acest fapt la 14.04.2010 a depus plîngere în adresa președintelui Uniunii conducătorilor auto din Chișinău, iar prin răspunsul nr. 236 din 23.04.2010 a fost anunțat că de la 30.04.2010 este concediat din funcție.

Deoarece nu a fost de acord cu sumele achitate la concediere s-a adresat către angajator, solicitînd descifrarea sumelor salariului calculat în baza certificatului nr. 92 din 01.09.2010.

Din răspunsul primit în luna februarie 2013, s-a constatat că în urma recalculării tarifului diferența salariului pe perioada august 2009 - martie 2010 a constituit suma de 3 428,78 lei, în zilele de odihnă și sărbători în perioada indicată a predat 196 ore.

La fel s-a invocat că conform art. 158 alin. (1) Codul muncii, zilele lucrate în zilele de sărbători și de odihnă se plătesc dublu, prin urmare $196 \times 18 = 2\,618,13$ lei, iar ajutorul material de 400 lei (aprilie, august 2009) nu este confirmat prin semnătură în listele de plată eliberate de Uniunea conducătorilor auto. În așa mod din vina pîrîtului a fost depozat de bunurile sale în valoare de 1 675 lei, precum și lipsit de dreptul asupra plăților la salariu ce urmau a-i fi achitate deplin, în legătură cu ce i s-a cauzat și un prejudiciu moral.

Mai menționează că despre dreptul încălcat a aflat în luna februarie 2013, din care motiv urmează a fi restabilit în termenul de adresare în judecată.

Solicită reclamantul, repunerea în termenul de adresare în judecată, încasarea de la Uniunea conducătorilor auto Orhei a plăților neachitate în mărime totală de 6 446,91 lei, contravaloarea rechizitelor - 1 675 lei, prejudiciul moral - 100 000 lei și cheltuielile de asistență juridică - 2 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoreiei Orhei din 02 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Turuta Vasile a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 s-a respins apelul declarat de Turuta Vasile și s-a menținut hotărîrea Judecătoreiei Orhei din 02 decembrie 2013.

La 06 mai 2014 Turuta Vasile a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate prin faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și nu a fost dată o apreciere cuvenită probelor prezentate.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Turuta Vasile urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Turuta Vasile este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Turuta Vasile în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Turuta Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Turuta Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi